

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 17 czerwca 2009 r.;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie poprzez oddalenie skargi w całości;
- alternatywnie, odesłanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania;
- w każdym razie, obciążenie skarżącej przed Sadem Pierwszej Instancji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sad Pierwszej Instancji:

- 1) Naruszył prawo, w ten sposób, że potraktował on dwie przesłanki ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenia podstawowego”), to znaczy wymóg, aby wniosek o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej (zwanego dalej „SPR”) zawierał wystarczające dowody na to, że decyzje wymienione w tym przepisie „podejmowane są w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt” oraz wymóg, aby zostały one podjęte „bez poważnej ingerencji w tym zakresie ze strony państwa”, jako jedna przesłankę, czyniąc tym samym zbyteczną drugą przesłankę;
- 2) Naruszył prawo interpretując słowo „poważnej” w wyrażeniu „poważnej ingerencji ze strony państwa” w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, jako odnoszące się do względów lub motywów kryjących się za interwencją państwa, np. czy interwencja ta oparta była wyłącznie na względach czysto handlowych, czy też szczególnych względach właściwych dla tego państwa, podczas gdy taka interpretacja nie znajduje poparcia w sformułowaniu tego przepisu;
- 3) Naruszył prawo odwracając w rzeczywistości ciężar dowodu żądając od Rady wykazania przy odmowie przyznania SPR kontrolowanej przez państwo spółce, że decyzje, o których mowa w art. 2 ust. 7 lit. c) zostały wydane pod wpływem względów właściwych dla tego państwa, a nie w oparciu o względy handlowe.;
- 4) Naruszył prawo przyjmując, że Rada popełniła oczywisty błąd przyjmując, że państwo sprawowało znaczną kontrolę nad skarżącą w odniesieniu do ustalania cen wywozu przedmiotowego produktu poprzez i) powierzenie Chińskiej Izbie Handlowej Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Chemikaliów (zwaną dalej „CCCMC”) ustalenia minimalnej

ceny, badania i sprzeciw wobec wywozu naruszającego te ceny; oraz ii) narzucając minimalną cenę wywozową poprzez uniemożliwianie transakcji wywozowych, które nie zostały wizowane przez CCCXC. Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo w szczególności poprzez ustalenie, iż Rada miała obowiązek zakwestionowania dowodowej wartości lub wystarczającego charakteru dowodów przedstawionych przez skarżącą na to, że system wprowadzony przez CCMC oraz popierany przez chińskie organy wywozowe w rzeczywistości nie ograniczały możliwości niezależnego ustalenia ceny przez eksporterów.

- 5) Naruszyła prawo poprzez ustalenie, że na postawie wszystkich pozostałych ustaleń Rada popełniła oczywisty błąd odmawiając skarżącej przyznania SPR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH przeciwko Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-338/09)

(2009/C 282/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Strona pozwana: Magistrat der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze swobodą przedsiębiorczości i swobodą świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE oraz ze wspólnotowym prawem ochrony konkurencji w rozumieniu art. 81 i nast. WE zgodne jest, że przepis krajowy w odniesieniu do wydania pozwolenia na obsługę transportu pojazdami mechanicznymi, a zatem zorganizowanie publicznego transportu masowego, który będzie się odbywał regularnie, zgodnie z rozkładem jazdy, na trasie pomiędzy ustalonymi przystankami, ustanawia następujące wymogi:

- a) wspólnotowe przedsiębiorstwo występujące z wnioskiem musi już przed rozpoczęciem obsługi transportu, a w szczególności w momencie udzielenia koncesji, posiadać siedzibę albo oddział w państwie, którego organ udziela pozwolenia;
- b) wspólnotowe przedsiębiorstwo występujące z wnioskiem musi najpóźniej od momentu rozpoczęcia obsługi transportu posiadać siedzibę albo oddział w państwie, którego organ udziela pozwolenia?
- 2) Czy ze swobodą przedsiębiorczości i swobodą świadczenia usług w rozumieniu art. 49 i nast. WE oraz ze wspólnotowym prawem ochrony konkurencji w rozumieniu art. 81 i nast. WE zgodne jest, że przepis krajowy w odniesieniu do wydania pozwolenia na obsługę transportu pojazdami mechanicznymi, a zatem zorganizowanie publicznego transportu masowego, który będzie się odbywał regularnie, zgodnie z rozkładem jazdy, na trasie pomiędzy ustalonymi przystankami, stanowi, że należy odmówić wydania pozwolenia, gdy w przypadku rozpoczęcia obsługi transportu pojazdami mechanicznymi, którego dotyczy wniosek, przychody konkurencyjnego przedsiębiorstwa, obsługującego w części lub w całości tę samą trasę, z tytułu realizowanego przez nie transportu ulegną obniżeniu w takim stopniu, iż z gospodarczego punktu widzenia dalsze jego realizowanie przez to konkurencyjne przedsiębiorstwo nie będzie już opłacalne?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 24 sierpnia 2009 r. — Skoma-Lux sro przeciwko Celní ředitelství Olomouc

(Sprawa C-339/09)

(2009/C 282/43)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skoma-Lux sro

Strona pozwana: Celní ředitelství Olomouc

Pytania prejudycjalne

Czy towary oznaczone jako „czerwone wino deserowe Kagor VK” prezentowane w butelkach 0,75 l. o objętościowej mocy alkoholu 15,8 % — 16,1 %, do których w trakcie produkcji dodawany jest cukier buraczany oraz alkohol kukurydziany tj. substancje nie pochodzące ze świeżych winogron, należy klasyfikować w ramach pozycji 2204 czy też pozycji 2206 nomenklatury scalonej tariffy celnej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 28 sierpnia 2009 r. — Staat der Nederlanden przeciwko Denkavit Nederland BV i in.

(Sprawa C-346/09)

(2009/C 282/44)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staat der Nederlanden

Strona pozwana: Denkavit Nederland BV i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności dyrektywę 90/425/EWG⁽¹⁾, decyzję 94/381/WE⁽²⁾ i decyzję 2000/766/WE⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie ustanowieniu krajowego zakazu, takiego jak przewidziany w art. 2 Tijdelijke regeling, zgodnie z którym w ramach ochrony przed BSE zakazuje się produkcji i sprzedaży przetworzonego białka zwierzęcego przeznaczonego do żywienia zwierząt gospodarczych, jeżeli taki krajowy zakaz:

— wszedł w życie w dniu 15 grudnia 2000 r. (a zatem przed wejściem w życie decyzji 2000/766/WE) oraz

— miał czasowo (do wydania decyzji [2001/9/WE]⁽⁴⁾ z dnia 29 grudnia 2000 r.) zastosowanie również do mączki rybnej i fosforanu dwuwapniowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224, s. 29).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 czerwca 1994 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła i żywienia białkami pochodzącymi od ssaków (Dz.U. L 172, s. 23).

⁽³⁾ Decyzja Rady z dnia 4 grudnia 2002 r. dotycząca niektórych środków ochrony w odniesieniu do przenośnych encefalopatii gąbczastych oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt (Dz.U. L 306, s. 32).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 29 grudnia 2000 r. w sprawie niektórych środków kontroli wymaganych w celu wykonania decyzji Rady 2000/766/WE dotyczącej niektórych środków ochrony w odniesieniu do przenośnych encefalopatii gąbczastych oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt (Dz.U. 2001, L 2, s. 32).